

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obo/23/2016
Identifikačné číslo spisu:	7015201372
Dátum vydania rozhodnutia:	12.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7015201372.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Andrey Moravčíkovej PhD., v právnej veci žalobcu Slovenská republika - Krajský súd v Bratislave, Justičná pokladnica, so sídlom Záhradnícka 10, Bratislava 1, IČO: 215 759, proti žalovanému S.. N. R., so sídlom K. XX, N., správcovi konkurznej podstaty úpadcu Vladimír Markovič - SÚGAM, podnikateľ, Petrovanská 8, Prešov, IČO: 31 279 686, o určenie právneho dôvodu, výšky a poradia pohľadávky, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Cbi/I/2015 - 19 z 18. mája 2016 v napadnutom výroku o trovách konania, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Cbi/I/2015 - 19 z 18. mája 2016 v napadnutom výroku o trovách konania potvrdzuje.

Odôvodnenie

1 Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 7Cbi/I/2015 - 19 z 18. mája 2016 určil, že vykonateľná pohľadávka žalobcu ako exekučný titul - rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 11C 266/93 - 16 zo 14. 01. 1994, prihlásená do konkurzu vedeného pod sp. zn. K 24/93 ako pohľadávka druhej triedy v sume 877,78 eur, je po práve prihlásenou pohľadávkou podľa ust. § 25 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov. Žalovaný je povinný nahradiť štátu trovy konania vo výške 99,50 eur na účet Krajského súdu v Košiciach, č. ú.: SK 36 6500 0000 0000 2054 5761, VS: 8942005557, ŠS: 8051166616, KS: 0999 do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že žalovaný počas konania uznal uplatnený nárok, krajský súd preto rozhodol podľa ust. § 153a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.?) rozsudkom na základe uznania tak, že určovacej žalobe v celom rozsahu vyhovel.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. Vzhľadom na to, že žalobca je zo zákona oslobodený od platenia súdneho poplatku, krajský súd uložil žalovanému, aby v lehote do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia zaplatil štátu súdny poplatok za žalobu vo výške 99, 50 eur, a to

na účet Krajského súdu v Košiciach.

Proti výroku rozsudku o náhrade trov konania podal žalovaný odvolanie, ktoré bolo doručené krajskému súdu dňa 28. júna 2016. Žalovaný (ďalej aj „odvolateľ“) uviedol, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil, keď ho zaviazal, aby štátu nahradil trovy konania, pretože ako správca konkurznej podstaty úpadcu je v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. m/ v spojení s § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej aj „zákon č. 71/1992 Zb.“) oslobodený od súdnych poplatkov. V tejto súvislosti dal do pozornosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“ alebo „odvolací súd“) uznesenie NS SR sp. zn. 3Obo/6/2010 z 2.02.2010. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie v napadnutom výroku o náhrade trov konania zrušil a v tejto časti vec vrátil krajskému súdu na opätovné rozhodnutie, alebo aby napadnutý výrok rozhodnutia zmenil tak, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., účinného od 1. júla 2016 (ďalej aj „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred nadobudnutím jeho účinnosti.

Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (odsek 2 vyššie citovaného ustanovenia).

Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálné a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (odsek 4 vyššie citovaného ustanovenia).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného odvolacieho konania v zmysle ust. § 470 ods. 4 CSP (ktoré sa začalo na ňom do 30. júna 2016), po prejednaní veci v rozsahu a z dôvodu vymedzenom v odvolaní, bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Premetom odvolacieho konania je preskúmanie vecnej správnosti rozhodnutia (ktoré má procesnú povahu uznesenia) a ktorým krajský súd žalovanému ako správcovi konkurznej podstaty úpadcu uložil povinnosť, aby za žalobu zaplatil štátu súdny poplatok vo výške 99, 50 eur, keďže žalobca (Slovenská republika) mal v konaní proti žalovanému úspech, avšak zo zákona je oslobodený od platenia súdneho poplatku (ust. § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb.).

Žalovaný s uložením poplatkovej povinnosti nesúhlasil s poukazom na to, že ako správca konkurznej podstaty úpadcu je zo zákona oslobodený od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb.

Podľa ust. § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný alebo odporca nemá v konaní o rozvod manželstva alebo o určenie neplatnosti alebo o určenie neexistencie manželstva, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi, a v konaní pred správnym súdom.

Zákon č. 621/2005 Z. z. súčinnosťou od 1. januára 2006 zmenil a doplnil zákon č. 71/1992 Zb. v ust. § 4 ods. 2 písm. m/ tak, že od poplatku je oslobodený správca podľa osobitného predpisu - s odkazom na poznámku pod čiarou 3 f/, ktorá výslovne uvádza zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z. z.“). Uvedená poznámka neuvádza zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 328/1991 Zb.“). Je nesporné, že zákon č. 7/2005 Z. z. zrušil zákon č. 328/1991 Zb. v znení zmien a doplnkov

s tým, že tento zrušený zákon sa nebude aplikovať od 1. júla 2005 do budúcnosti v nových veciach. Konkurzy a vyrovnania vyhlásené alebo povolené pred účinnosťou zákona č. 7/2005 Z. z., ako aj právne

vzťahy s nimi súvisiace, sa spravujú zákonom č. 328/1991 Zb. v platnom znení (ust. § 206 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z.). Preto aj zákon č. 621/2005 Z. z., účinný od 1. januára 2006, prihliadol na túto skutočnosť, o čom svedčí poznámka pod čiarou 3g - zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, vzťahujúca sa k ust. § 4 ods. 2 písm. o) zákona č. 71/1992 Zb.

Ustanovenie § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb. upravujúce zákonné oslobodenie od platenia súdneho poplatku (tzv. osobné oslobodenie) sa vzťahuje na správcov konkurznej podstaty, ktorí boli do tejto funkcie ustanovení podľa zákona č. 7/2005 Z. z., na ktorý, ako osobitný právny predpis, sa citované ustanovenie zákona č. 71/1992 Zb. výslovne odvoláva (s odkazom na poznámku pod čiarou 3 f/). Keďže v predmetnej veci bol konkurz vyhlásený a zároveň žalovaný bol do funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu ustanovený uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. K 24/93 z 31. marca 1994 podľa zákona č. 328/1991 Zb., tak správca konkurznej podstaty ustanovený do tejto funkcie podľa tohto zákona nie je oslobodený od súdnych poplatkov podľa ust. § 4 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb.

Ani z dôvodovej správy k zákonu č. 621/2005 Z. z., ktorým sa zmenil a doplnil zákon č. 71/1992 Zb., nevyplýva, že by sa oslobodenie od súdnych poplatkov malo vzťahovať aj na správcov konkurznej podstaty ustanovených do funkcie podľa zákona č. 328/1991 Zb.

Odvolací súd upriamuje pozornosť aj na stanovisko č. 1 obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na zjednotenie výkladu ustanovenia § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb. z 23. novembra 2010 (uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 7/2010). Uvedené stanovisko NS SR bolo prijaté práve za účelom odstránenia nejednotnosti súdneho rozhodovania, ktorá sa prejavila v zaujímaní odlišných právnych názorov obsiahnutých v rôznych rozhodnutiach senátov obchodnoprávneho kolégia NS SR. Právna veta uvedeného stanoviska znie nasledovne: „Správca konkurznej podstaty ustanovený do funkcie podľa zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov nie je oslobodený od poplatku v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb. osudných poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov?.

S poukazom na to, že žalovaný nie je zo zákona oslobodený od platenia súdneho poplatku podľa ust. § 4 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb., krajský súd správne rozhodol, keď napadnutým uznesením žalovanému uložil povinnosť, aby za žalobu zaplatil štátu súdny poplatok vo výške 99,50 eur na účet Krajského súdu v Košiciach, uvedený vo výroku napadnutého rozhodnutia, keďže žalobca (ako poplatník súdneho poplatku za podanú žalobu) je oslobodený od súdneho poplatku (ust. § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb.), jeho žalobe krajský súd v celom rozsahu vyhovel a zároveň žalovaný (ako neúspešná strana v spore) nie je oslobodený od platenia súdnych poplatkov (§ 4 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb.).

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Cbi/I/2015 -19 z 18. mája 2016 v napadnutom výroku o trovách konania podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

Uznesenie prijal odvolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné dovolanie (§ 419, § 420, § 421 v spojení s § 357 písm. m/ CSP).